

[Ole Espersen]

Ministeren spurgte, om almindelig udygtighed var nok til, at man skulle kunne frakendes retten til i en vis periode at drive virksomhed i selskabsform. Nej, selv om det som sagt kun er et beslutningsforslag, så tales der ikke om den, der ikke er dygtig nok. Der tales om den, der på uforsvarlig måde driver sin forretning, som af den grund er uskikket til at drive forretning i selskabsform, og hvor der selvfølgelig skal være mistanke om misbrug af selskabsformen. Den almindelige ukyndige, uerfarne, udygtige vil naturligvis ikke blive berørt af dette forslag.

I øvrigt vil jeg sige, at præcis det samme udtryk, nemlig mistanken om et kriminelt forhold i forbindelse med konkursen eller virksomheden, anvendes i den øvrige nordiske lovgivning, men som sagt er jeg opmærksom på, at der kan være nogle problemer i forbindelse med en nøjere formulering, og dem er vi meget interesserede i at drøfte i udvalget.

Jeg er glad for, at ministeren hjælper os ved nu at tage kontakt med formanden for det udvalg, som jeg refererede til, men jeg synes, at det spørgsmål, der blev stillet for mange måneder siden i retsudvalget, havde været en rimelig anledning til allerede dengang at tage denne kontakt.

Til hr. Flemming Hansen skal jeg i øvrigt kun sige, at jeg synes, det var en, skal vi sige almindelig politisk tale, der blev holdt om den forrige regerings økonomiske uuelighed, som det blev sagt. Men det er ikke den forrige regerings mangler, vi diskuterer her. Det er mangler hos dem, der driver selskaber, og som er ude af stand til at gøre det på en forsvarlig måde.

Jeg tror som sagt, at hr. Flemming Hansen har misforstået sigtet med vores forslag. Jeg kan ikke tænke mig, at der er nogen, der er interesseret i at beskytte misbrug af selskabslovgivningen, alene ud fra det, vi drøftede under den forrige sags behandling, nemlig hensynet til offentlige midler, og jeg har nævnt, hvor meget dette må formodes at koste Lønmodtagernes Garantifond. Alene af den grund synes jeg der må være interesse for forslaget.

Men som sagt: de processuelle garantier er vigtige. Jeg har noteret mig, at der med hensyn til sigtet: en forhindring af konkursrytteri, er et flertal til stede, og når det er tilfældet, skulle det være mærkeligt, om vi ikke i

udvalget, også under hensyntagen til anden nordisk lovgivning, kunne finde frem til en formulering, der er acceptabel i hvert fald for det samme flertal og måske for flere.

(Kort bemærkning).

Bjørn Elmquist (V):

Det er hr. Ole Espersens sammenligning med den suspension, der finder sted i andre tilfælde, af folk, der er under mistanke for at have begået noget strafbart, som får mig på talerstolen. Jeg ville godt bede hr. Ole Espersen om at forklare det yderligere, for jeg kan ikke finde nogen forklaring på det i forslaget her. Tænker man sig, at der, hvis der – isoleret fra denne behandling ved skifteretten – er mistanke om en strafbar handling i forbindelse med en konkurs, under den straffesag, som så kører et andet sted, måske anlagt af det såkaldte bagmandspoliti, og hvor man finder frem til, at der ikke er noget grundlag for denne mistanke, og hvor vedkommende derfor frifindes, skal ske en genopretning og vedkommende ikendes en erstatning for den retlighedsfortabelse, som man uberettiget har idømt ham?

(Kort bemærkning).

Ole Espersen (S):

Hvis en person har fået frataget retten til at drive virksomhed i selskabsform, baseret på en mistanke om en strafbar handling, og denne mistanke senere afvises, fordi der afsiges frifindende dom, er det klart, at det skal være således, at denne frakendelse af retten til at udøve erhverv, denne suspension, ophæves. Det må være helt åbenbart. Det er en af de ting, som skal præciseres, mener jeg, i et lovforslag, for så er selve grundlaget jo bortfaldet.

Når vi nævner dette med den strafbare handling og mistanken, som vi som sagt meget gerne vil være med til at præcisere, er det, fordi det sker som vi også har set det i en statistik, som retsudvalget har fået for et par dage siden fra statsadvokaten for særlig økonomisk kriminalitet at en alvorlig straffesag nogle gange verserer i 2, 5, 6, 8, 12 år med ganske alvorlige mistanker, men hvor man af en eller anden grund ikke kan blive færdig, og da må det være således, at der er en mulighed for domstolene for i den perio-